

ikke er Tilfældet, vil en Forøgelse af dette Tilskud alligevel ikke være begrundet, i alt Fald ikke ud fra de Betragtninger, som ligge til Grund for den i øvrigt her i Landet gældende Ordning af Politiudgifterne. Jeg formaar nu ikke at se, at den Tjeneste, som Kjøbenhavns Politi yder den Række af Institutioner, som særlig have været fremdragne, saasom Regeringen, Rigsdagen, de fremmede Gesandtskaber o. s. v., ved at sørge for deres Sikkerhed, at denne Tjeneste kan antages at kræve væsentlig større Udgift nu end for 30 Aar siden. Men, som jeg allerede har sagt, et helt andet Spørgsmaal, som vi ikke vide noget om, er, hvorvidt Kommunens Udgifter til den kriminelle Retspleje ere stegne stærkt. Det er en Art af Udgifter, som i Virkeligheden er forskellig fra Politiudgifterne, og hvis det kan paavises, at Kjøbenhavns Kommune paa dette Punkt er overbebyrdet, forekommer det mig, at der vilde være al Grund til at lette denne Byrde. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds og det ærede Medlem for Hillerød have noget misforstaaet mine Udtalelser om det kjøbenhavnske Politis Virksomhed. Jeg har ikke anket over, at det menige Politi, Politibetjentene, gennemgaaende skulde optræde uhøflig, brutalt, eller som de ikke bør. Der er selvfølgelig daarlige Elementer iblandt dem som overalt i Verden, men der er sikkert ogsaa mange udmærkede Elementer. Gennemgaaende ere disse Folk vistnok valgte med Omhu, og under en god Ledelse er jeg ikke i Tvivl om, at de vilde virke fortræffelig. Nej, det er ikke Politibetjentene, som man i det store og hele anker over; det er Politiets Ledelse. Der gives — det er ikke nogen Overdrivelse — ikke nogen saa fredsommelig Befolkning hele Verden over som den danske; der er ingen Befolkning, som saa lidt trænger til at køres i stramme Tøjler og at regeres med Pisken. Det er højst sandsynligt, at hvis Politiledelsen her i Byen forstod at sætte sig i Tillidsforhold til Befolkningens rolige og fredelige Elementer, vilde Polititjenesten kunne udøves med færre Kræfter, og der vilde endda blive flere Folk tilovers til at tage sig af Bøllerne. Men til sidst kan man sige her i Lighed med et moderne Sprichwort: „som Borger, saa Politi“. Og denne Bemærkning kan jeg henvende ogsaa til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Det er rigtigt, at Politiforholdene her i Byen er Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse kun til Dels

Herre over, men den er efter den gældende Kommunal-Forfatning dog ingenierte helt uden Indflydelse. Men Forholdet har i alt Fald hidtil været det, at Borgerne alle gennem deres valgte Repræsentanter have attraaet det Politiregimente, som vi have. Det har fundet sin Støtte i Borgerrepræsentationen, og saa længe det er Tilfældet, faa vi at finde os deri. Disse Bemærkninger finde ogsaa Anvendelse paa den Betragtning af det ærede Medlem, at det skulde være Staten, som ved sine provisoriske Foranstaltninger har foranlediget en forøget Udgift for Kjøbenhavns Kommune. Det ærede Medlem brugte det Udtryk, at Staten ved Forliget har „prakket“ Kommunen en Udgift af 100,000 Kr. paa. Ja, lad gaa. Det kan gerne være, at Staten har prakket Kommunen denne Udgift paa, men Staten har ikke *paatvunget* og har ikke kunnet paatvinge Kommunen den. Kommunalbestyrelsen er frivillig og godvillig gaaet ind paa at overtage denne Udgift. Og Spørgsmaalet bliver da atter: Er Politistyrken her i Byen derved bleven større end nødvendigt? Det er muligt, den er det, jeg ved det ikke. Men hvis man mener, at Politistyrken er større, end den behøver at være under en forstandig Ledelse, ja, saa kan der jo stilles Forslag i Borgerrepræsentationen om at formindske Politistyrken; det ærede Medlem, som selv er Borgerrepræsentant, kan jo tage Initiativet dertil. I een Ting er jeg fuldstændig enig med ham, nemlig, at vi trænge til at faa et frisindet Flertal i Borgerrepræsentationen. Naar vi faa det, kunde det maaske ogsaa ske, at Kjøbenhavns Kommune kom bedre igennem med sine Politiudgifter end for Tiden.

Jeg gaar derefter over til Spørgsmaalet om Sindssygeanstalterne. Det ærede Medlem for Saksøbing (Rørdam) bemærkede, at det var meget uheldigt, at de vare forbundne med Tvangsarbejdsanstalter. Jeg skal i den Anledning oplyse, at det i Fjor udtrykkelig blev stillet som Betingelse for at give Maribo Amt det Tilskud, som der var Tale om, at Tvangsarbejdsanstalten ved Saksøbing skulde skilles fra Sindssygeanstalten. I de Bemærkninger, som ledsage Forslaget i Aar om at give Tilskud til Holbæk Amts Sindssygeanstalt, er denne Betingelse ganske vist noget mindre klart udtalt, men jeg tør gaa ud fra, at jeg er i Overensstemmelse med den ærede Justitsminister, naar jeg siger, at Meningen ogsaa her er, at der skal finde en fuldstændig Adskillelse Sted mellem Sindssyge- og Tvangsarbejdsanstalten.